

वेध

दूरवर एक नजर आकाशाचा वेध घेते
दाटून आलेल्या ढगांमध्ये पाण्याचा शोध घेते... !
वैशाख वणव्यात जळालेली माती...
कधीपासून सजवलीय मशागत करून
ढग येतील... पाणी पडेल... मोती पिकतील...
मनात एक, एक स्वप्न येते...
दूरवर एक नजर आकाशाचा वेध घेते... !
पडक्या झोपडीत, रिकाम्या मडक्यांची खडबड
टीचभर पोटासाठी मूठभर दाण्यांची शोधा शोध
उरले सुरले दाणे कालच पेरून टाकलेत.
ढग येतील... पाणी पडेल... मोती पिकतील...
मनात नवी आशा पालवते...
दूरवर एक नजर आकाशाचा वेध घेते... !
शिळ्या भाकरीच्या तुकड्यासाठी
भुकेलेल्या पोरांची झोंबाझोंबी
शेपटी हलवणाऱ्या कुञ्यांची आशाळभूत नजर

पोटात भूक दाटून येते...
 दूरवर एक नजर आकाशाचा वेध घेते...
 एकमेकांना चाटून भूक भागवणारी
 खपाटी पोटाची जनावरं...
 राहून राहून दाराकडे वळणारे त्यांचे आशाळभूत डोळे
 केविलवाणे हंबरणे... मनात कालवा करून जाते.
 दूरवर एक नजर आकाशाचा वेध घेते... |
 मावळतीच्या किरणात...
 आकाशाच्या वाकळीवर लोंबणाऱ्या
 वांझ ढगांच्या चिंथ्या...
 चिंध्या चिंध्या झालेली
 पाण्याच्या घोटाबोर पिऊन टाकलेली
 भगभगणारी भूक...
 डोळ्यांवरती झापड येते...
 दूरवर एक नजर आकाशाचा वेध घेते...
 खोपटात जळणारा - भगभगता दिवा
 तो सुद्धा अंधार खातोय
 भुकेल्या शरीराचं मात्र थकलेलं वेटोळं
 कुत्र्यासारखं दुमदून पडलेलं
 अंधारालाही जाग येते...
 दूरवर एक नजर आकाशाचा वेध घेते... |
 आकाशात नसले तरी
 मनात ढग दाटून आलेत...
 आसवांची बरसात टप्... टप्... टप्...
 निराश मनात एकच आशा
 निदान उद्या तरी
 “ढग येतील
 पाणी पडेल...
 मोती पिकतील...”
 स्वप्नांच्या राशित मन हरवून जाते.
 दूरवर एकनजर आकाशाचा वेध घेते... |

– अशोककुमार त्रिभुवन
 ('आभाळझुला' या कवितासंग्रहातून)